

GODS EEUWIG VOORNEMEN.

BIJBELCURSUS- LES - 29

DE BOODSCHAP VAN DE EERSTE ENGEL VAN OPENBARING 14: 6, 7

“En ik zag een andere engel vliegen in het midden des hemels en hij had een eeuwig evangelie, om dat te verkondigen aan hen, die op de aarde gezeten zijn en aan alle volk en stam en taal en natie; en hij zeide met luider stem: Vreest God en geeft Hem eer, want de ure van zijn oordeel is gekomen, en aanbidt Hem, die de hemel en de aarde en de zee en de waterbronnen gemaakt heeft.”

Zowel de profetie van Daniël 8: 14, “twee duizend driehonderd avonden en morgens; dan zal het heiligdom in rechte staat hersteld worden”, als de boodschap van de eerste engel, “Vreest God en geeft Hem eer, want de ure van zijn oordeel is gekomen”, hadden betrekking op de dienst van Christus in het heilige der heiligen en op het onderzoekend oordeel – en niet op de wederkomst van Christus om zijn volk te verlossen en de ongelovigen te vernietigen. (zie les 28 van de Bijbelcursus) De vergissing lag dus niet in de berekening van de profetische periodes, maar in de gebeurtenis die zich zou voordoen aan het einde van de 2300 avonden en morgens. Door deze vergissing waren de gelovigen teleurgesteld, maar alles wat de profetie had voorgezegd en alles wat ze volgens de Schrift mochten verwachten, was in vervulling gegaan. Elke keer dat ze bedroefd waren omdat hun verwachtingen niet waren uitgekomen had de gebeurtenis die door de boodschap was voorgezegd en zich moest vervullen voordat Christus kon terugkomen om zijn volgelingen te belonen zich wel degelijk voorgedaan.

Christus was niet naar de aarde teruggekeerd

zoals zij hadden verwacht, maar was binnengegaan in het heilige der heiligen van Gods tempel in de hemel, zoals zinnebeeldig voorafgeschaduwde was. Hij wordt door de profeet Daniël voorgesteld als degene die zich op dat ogenblik naar de Oude van dagen begaf: “Ik bleef toekijken in de nachtgezichten en zie, met de wolken des hemels kwam iemand gelijk een mensenzoon”.

Hij kwam niet naar de aarde, want “Hij begaf zich tot de Oude van dagen, en men leidde hem voor deze” Daniël 7:13.

Dit „komen” was ook door de profeet Maleachi voorgezegd: “Plotseling zal tot zijn tempel komen de Here, die gij zoekt, namelijk de Engel des verbonds, die gij begeert. Zie, Hij komt, zegt de HERE der heerscharen”. Maleachi 3:1.

“Het komen van de Here tot zijn tempel” was plotseling gebeurd en zijn volgelingen hadden dat niet verwacht. Zij hadden Hem niet dáár verwacht. Zij hadden gedacht dat Hij naar de aarde zou terugkeren “in vlammend vuur, als Hij straf oefent over hen, die God niet kennen en het evangelie van onze Here Jezus niet gehoorzamen”. 2 Tessalonicenzen 1:8.

Maar Gods volk was nog niet gereed om Christus te ontmoeten. Ze moesten zich nog voorbereiden en nog meer licht ontvangen, waardoor hun blik op Gods tempel in de hemel zou worden gericht. Wanneer zij in geloof hun Hogepriester in zijn dienst zouden volgen, zouden zij zien wat ze nog moesten doen. Er moest nog een waarschuwingsboodschap aan de gemeente worden gebracht.

De profeet zegt: “Doch wie kan de dag van zijn komst verdragen, en wie zal bestaan, als Hij verschijnt? Want Hij zal zijn als het vuur

van de smelter en als het loog van de blekers. Hij zal zitten, het zilver smeltend en reinigend. Hij zal de zonen van Levi reinigen, Hij zal hen louteren als goud en als zilver, opdat zij de Here in gerechtigheid offer brengen". Maleachi 3:2,3.

De gelovigen, die op aarde zullen leven wanneer er een einde komt aan het verzoenend werk van Christus in het hemelse heiligdom, zullen zonder middelaar voor een heilige God staan. Hun kleren moeten vlekkeloos zijn en hun karakter moet door het bloed der besprenkeling van zonde zijn gereinigd. Door Gods genade en hun eigen inspanning moeten zij overwinnaars zijn in de strijd tegen het kwaad. Terwijl het onderzoekend oordeel in de hemel plaatsvindt en de zonden van de gelovigen die berouw hebben getoond uit het heiligdom worden verwijderd, moet er een bijzonder reinigings-werk, een afleggen van zonden onder Gods volk op aarde plaatsvinden. Dit werk wordt in Openbaring 14 duidelijker uiteengezet.

Wanneer dit werk volbracht zal zijn, zullen de volgelingen van Christus gereed zijn voor Zijn komst. "Dan zal het offer van Juda en van Jeruzalem de HERE aangenaam zijn als in de dagen van ouds en als in vroegere jaren." Maleachi 3:4.

Dan zal de gemeente die onze Here bij zijn komst "voor Zich zal plaatsen", een gemeente zijn "zonder vlek of rimpel of iets dergelijks." Efeziërs 5:27. Dan zal "zij opgaan als de dageraad, schoon zijn als de blanke maan, stralend als de gloeiende zon, geducht als krijgsscharen." Hooglied 6:10.

Maleachi voorzegde niet alleen dat de Here „naar zijn tempel zou komen”, maar kondigde ook eeuwen van tevoren zijn wederkomst om het vonnis te voltrekken aan: "Ik zal tot u ten gerichte naderen; Ik zal een snelle aanklager zijn tegen de tovenaars, tegen de echtbrekers, tegen de meinedigen, tegen hen die het loon van de dagloner drukken, weduwe en wees verdrukken, en de vreemdeling terzijde dringen, maar Mij niet vrezen, zegt de HERE der heerscharen." Maleachi 3:5.

Judas verwijst naar dezelfde gebeurtenis wanneer Hij zegt: "Zie, de Here is gekomen met zijn heilige tienduizenden, om over allen de vierschaar te spannen en alle goddelozen te straffen voor al hun goddeloze werken."

Judas 14.15.

De wederkomst en „het komen van de Here tot zijn tempel" zijn twee verschillende gebeurtenissen.

De „komst van Christus tot het heilige der heiligen" als onze Hogepriester om „het heiligdom in rechte staat te herstellen" (Daniël 8:14), de komst van de mensenzoon tot de Oude van dagen (Daniël 7:13) en „de komst van de Here tot zijn tempel", door Maleachi voorzegt, zijn drie beschrijvingen van dezelfde gebeurtenis. Deze gebeurtenis wordt trouwens ook beschreven door de komst van de bruidegom op het bruiloftsfeest in de gelijkenis van de tien maagden. (Matteüs 25).

Op de vraag: „Wat is het heiligdom? Vinden we in de Schrift een duidelijk antwoord. In de Bijbel wordt de term „heiligdom" in de eerste plaats gebruikt voor de tabernakel die Mozes bouwde als een afbeelding van het heiligdom in de hemel. In de tweede plaats wordt deze term gebruikt voor „de ware tabernakel" in de hemel, waar het heiligdom op aarde naar verwees. Bij de dood van Christus kwam er een eind aan de schaduwdienst. De „ware tabernakel" in de hemel is het heiligdom van het nieuwe verbond. Aangezien de profetie van Daniël 8:14 in deze bedeling in vervulling is gegaan, moet het heiligdom waar in deze tekst over gesproken wordt het heiligdom van het nieuwe verbond zijn. Aan het einde van de 2300 avonden en morgens in 1844 was er al eeuwenlang geen heiligdom meer op aarde. De profetie „Twee duizend driehonderd avonden en morgens; dan zal het heiligdom in rechte staat hersteld worden", verwees naar het heiligdom in de hemel.

Alle vertalingen die in oude tijden zijn gemaakt van het boek Daniël geven in plaats van herstellen, reinigen. Zie b.v. de Septuaginta, Theodosius, Hieronymus. Zo ook de King James vertaling. Maar de belangrijkste

vraag moet nog worden beantwoord: Wat betekent „het in rechte staat herstellen van het heiligdom” (Statenvertaling: ‘dan zal het heiligdom gerechtvaardigd worden’)? Dat er zo’n dienst was in het heiligdom op aarde, kunnen wij in het Oude Testament lezen. Maar moet er iets in de hemel gereinigd worden? Het negende hoofdstuk van de brief aan de Hebreëen zegt duidelijk dat zowel het aardse als het hemelse heiligdom moeten worden gereinigd. „En nagenoeg alles wordt volgens de wet met bloed gereinigd en zonder bloedstorting geschiedt er geen vergeving. Noodzakelijk moesten dus hiermede [het bloed van dieren] de afbeeldingen van de hemelse dingen gereinigd worden, maar de hemelse dingen zelf met betere offeranden dan deze” (Hebreëen 9:22,23), namelijk het kostbare bloed van Christus.

Zowel in de zinnebeeldige dienst als in de ware dienst moest de reiniging met bloed geschieden; in de dienst hier op aarde met het bloed van dieren; in het heiligdom in de hemel met het bloed van Christus. Paulus geeft de reden waarom deze reiniging met bloed moet geschieden: „zonder bloedstorting geschiedt er geen vergeving”. De zonden moeten dus uit het heiligdom worden verwijderd. Maar hoe kunnen er zonden in het heiligdom op aarde of in het hemelse heiligdom zijn? Wij kunnen daar meer inzicht in krijgen als wij de zinnebeeldige dienst bestuderen, want de priesters van het Oude Testament „verrichten slechts dienst bij een afbeelding en schaduw van het hemelse” (Hebreëen 8:5).

Er waren twee verschillende diensten in het heiligdom op aarde; de priesters verrichtten dagelijks de dienst in het heilige, terwijl de hogepriester eenmaal per jaar een bijzondere verzoening tot stand bracht door zijn dienst in het heilige der heiligen om het heiligdom te reinigen, Dag na dag brachten berouwvolle zondaren hun offers naar de ingang van de tabernakel, legden hun handen op de kop van het offerdier, beleden hun zonden en brachten zinnebeeldig hun eigen zonden over op het onschuldige offerdier. Daarna

werd het dier geslacht. De apostel Paulus zegt: „zonder bloedstorting geschiedt er geen vergeving”. „Want de ziel van het vlees is in het bloed.” (Leviticus 17:11). De wet van God die overtreden was, eiste dat de zondaar moest sterven. Het bloed stelde het verbeurde leven van de zondaar voor. Zijn schuld werd door het offerdier gedragen. Het bloed werd door de priester in het heilige gebracht en voor het voorhangsel gesprenkeld. Achter dit voorhangsel was de ark met de wet, die de zondaar had overtreden. Door deze handeling werd de zonde, door het bloed, zinnebeeldig naar het heiligdom overgebracht.

Eenmaal per jaar, op de Grote Verzoendag, ging de hogepriester in het heilige der heiligen om het heiligdom te reinigen. De dienst die dan werd verricht, sloot de jaarlijkse cyclus van de bediening af. Op de Grote Verzoendag werden er twee bokken aan de ingang van de tabernakel gebracht en werd het lot over hen geworpen; „een lot voor de HERE, en een lot voor Azazel” (vers 8). De bok waarop „het lot voor de HERE” viel, moest als zondoffer voor het volk worden geslacht. De hogepriester moest zijn bloed in het heilige der heiligen brengen, het op en voor het verzoendeksel spreukelen. Het bloed moest ook op het reukofferaltaar, dat voor het voorhangsel stond, worden gesprenkeld.

„En Aäron zal zijn beide handen op de kop van de levende bok leggen en over hem al de ongerechtigheden der Israëlieten en al hun overtredingen in al hun zonden belijden; hij zal die op de kop van de bok leggen en die door iemand, die daarvoor gereed staat, naar de woestijn laten brengen. Zo zal de bok al hun ongerechtigheden op zich dragen naar een onvruchtbaar land.” (vers 21,22). De zondebok kwam niet terug in de legerplaats van de Israëlieten en de man die hem had weggebracht moest zichzelf en zijn kleren met water wassen voordat hij naar de legerplaats terugkeerde.

Deze inzetting moest de Israëlieten een idee geven van Gods heiligheid en van zijn afkeer van de zonde. Ze moesten leren dat ze niet met

de zonde in aanraking konden komen zonder zich te verontreinigen. Iedereen moest zich verootmoedigen terwijl het verzoeningswerk plaatsvond. De Israëlieten mochten niet werken en moesten de dag doorbrengen in plechtige verootmoediging voor God, met gebed, vasten en een grondig gewetensonderzoek.

De zinnebeeldige dienst leert ons belangrijke waarheden over de verzoening. Er was een plaatsvervanger voor de zondaar, maar de zonde werd niet uitgedelgd door het bloed van het zondoffer. Er was voorzien in een middel om de zonde naar het heiligdom over te brengen. Door het offeren van bloed erkende de zondaar het gezag van de wet, beleed hij zijn schuld in het overtreden en drukte hij zijn verlangen uit om vergiffenis te krijgen op grond van zijn geloof in een Verlosser die nog moest komen. Maar hij was nog niet volkomen vrijgesteld van de veroordeling door de wet. Op de Grote Verzoendag ging de hogepriester nadat hij het offer van de vergadering had aangenomen in het heilige der heiligen met het bloed van het offerdier en sprenkelde het op het verzoendeksel, dat vlak boven de wet lag, om de eisen die de wet stelt, genoeg te doen. Daarna nam hij als middelaar de zonden op zich en droeg ze uit het heiligdom. Hij plaatste zijn handen op de kop van de zondebok, beleed al deze zonden over het dier en bracht door die handeling de zonden van hemzelf op de zondebok over. De bok nam de zonden mee naar de woestijn en pas dan waren ze voor altijd verwijderd.

Dat waren de diensten die werden verricht „als een afbeelding van de hemelse dingen”. Wat zinnebeeldig geschiedde bij de diensten in het heiligdom op aarde, gebeurt in werkelijkheid bij de dienst in het hemelse heiligdom. Na zijn hemelvaart begon Christus zijn werk als onze Hogepriester. Paulus zegt: „Christus is niet binnengegaan in een heiligdom met handen gemaakt, een afbeelding van het ware, maar in de hemel zelf, om thans, ons ten goede, voor het aangezicht Gods te verschijnen.” (Hebreeën 9:24).

De dagelijkse dienst van de priester in de eerste afdeling van het heiligdom „binnen het

voorhangsel”, dat de ingang vormde tot het heilige, en het heilige scheidde van de voorhof, stelt de dienst voor die Christus na zijn hemelvaart op zich nam. De priester op aarde moest elke dag het bloed van het zondoffer voor God brengen. Dit deed hij ook met het reukwerk, dat met de gebeden van Israël opsteeg. Zo pleitte Christus ook met zijn bloed bij de Vader in het belang van de zondaren en bracht Hij de gebeden van de berouwvolle gelovigen met het fijne reukwerk van zijn gerechtigheid voor de Vader. Dit was de dienst in de eerste afdeling van het heiligdom in de hemel.

Zijn discipelen volgden Hem in het geloof tot in het hemelse heiligdom toen Hij door een wolk aan hun ogen werd onttrokken. Daarop hadden zij hun hoop gevestigd, zoals Paulus zegt: „Haar (de hoop) hebben wij als een anker der ziel, dat veilig en vast is, en dat reikt tot binnen het voorhangsel, waarheen Jezus voor ons als voorloper is binnengegaan (...), hogepriester geworden in eeuwigheid”. „En dat niet met het bloed van bokken en kalveren, maar met zijn eigen bloed, eens voor altijd binnengegaan in het heiligdom, waardoor Hij een eeuwige verlossing verwierf” (Hebreeën 6:19,20; 9:12).

Achttien eeuwen lang vond deze dienst in het eerste deel van het heiligdom plaats. Het bloed van Christus pleitte voor de berouwvolle gelovigen. Door zijn bemiddeling werden hun zonden vergeven en werden zij door de Vader aangenomen. Toch bleven hun zonden in de boeken opgetekend. Net zoals er in de zinnebeeldige dienst „verzoening moest worden gedaan” op het einde van een jaar, moet er voor Christus' werk tot verlossing van de mens wordt afgesloten, ook verzoening worden gedaan om de zonden uit het heiligdom in de hemel te verwijderen. Deze dienst begon aan het einde van de 2300 avonden en morgens. Toen ging onze Hogepriester zoals de profeet Daniël had voorgezegd het heilige der heiligen binnen om het laatste gedeelte van zijn plechtige taak - „het reinigen van het heiligdom” - te vervullen.

Zoals de zonden van het volk vroeger op het zondoffer werden overgedragen en door zijn bloed zinnebeeldig naar het heiligdom op aarde werden overgebracht, worden de zonden van de gelovigen die hun schuld belijden op Christus overgedragen en naar het heiligdom in de hemel overgebracht. Zoals de zinnebeeldige reiniging van het heiligdom op aarde plaatsvond door het wegdoen van de zonden die het verontreinigden, wordt het hemelse heiligdom gereinigd door het wegdoen of uitdelgen, van de zonden die daar zijn opgetekend. Maar voordat dit kan gebeuren, moeten de boeken waarin de zonden zijn opgetekend, worden onderzocht om uit te maken wie door berouw over zijn zonden en door het geloof in Christus in aanmerking komt voor de weldaden van Christus' verzoening. Het reinigen van het heiligdom in de hemel impliceert een werk van onderzoek, een werk van oordeel. Dit werk moet worden gedaan voordat Christus terugkomt om zijn volk te verlossen, want wanneer Hij terugkeert, heeft Hij zijn loon bij Zich „om een ieder te vergelden, naardat zijn werk is.” (Openbaring 22:12). Toen begrepen de gelovigen die het profetische woord onderzochten dat Christus in 1844, aan het einde van de 2300 avonden

en morgens, niet naar de aarde was gekomen, maar het heilige der heiligen was binnengegaan om zijn verzoeningswerk af te sluiten voordat Hij terugkomt.

Zij zagen ook in dat het zondoffer Christus symboliseerde, als offer dat de hogepriester Christus als middelaar voorstelde en dat de zondebok een beeld was van Satan, de aanstichter van de zonde, op wie de zonden van de oprechte boetvaardigen uiteindelijk zullen worden gelegd. Wanneer de hogepriester door het bloed van het zondoffer de zonden uit het heiligdom verwijderde, plaatste hij ze op de zondebok. Wanneer Christus door zijn eigen bloed de zonden van zijn volk uit het hemelse heiligdom wegdoet, aan het einde van zijn dienstwerk zal Hij ze leggen op Satan, die bij de voltrekking van het vonnis de straf zal moeten dragen. De zondebok werd naar „een onvruchtbaar land” weggestuurd en mocht nooit meer terugkeren in de legerplaats van de Israëlieten. Op dezelfde wijze zal Satan voor eeuwig worden verbannen uit de tegenwoordigheid van God en zijn volk en zal hij ophouden te bestaan bij de definitieve vernietiging van de zonde en van de zondaren.

DE BOODSCHAP VAN DE EERSTE ENGEL VAN OPENBARING 14: 6,7

Invullen

Naam:.....

Straat:.....

Postcode:..... Woonplaats:.....

Probeer de antwoorden uit het hoofd op te schrijven, nadat u de les een paar maal gelezen hebt. Voelt u zich niet zo zeker van uw antwoord, kijk de les dan nog even na.

1. Waarom waren de gelovigen in 1844 teleurgesteld?

.....

2. Wat was de gebeurtenis die voorgezegd was in de profetie van Daniël 8: 14 en de eerste engelboodschap van Openbaring 14: 6, 7?

.....

3. Welke voorbereiding heeft Gods volk nodig om gereed te zijn om Christus te ontmoeten?

.....

4. Wat betekent het in rechte staat herstellen van het heiligdom?

.....

5. Wat gebeurde er bij de jaarlijkse dienst op de grote verzoendag?

.....

6. Wat betekent dat voor de gelovigen die Jezus volgen in Zijn dienst in het hemelse heiligdom?

.....

7. Op welke manier worden de zonden uit het heiligdom uiteindelijk vernietigd?

.....

Uw persoonlijke vragen kunt u op dit blad schrijven. Uw vragen worden door ons zo goed mogelijk beantwoord.

Stuur de ingevulde vragenlijst in de retourenvelop naar het onderstaande correspondentie adres.

R.Noordzij
Alblasstraat 19
3313 GA
Dordrecht